

Quatre per Quatre: Un quart de segle fent comèdia

Granollers. El grup granollerí de teatre *Quatre per Quatre*, en la celebració del vint-i-cinc aniversari, ha escrit un capítol prou important en la història del teatre de la capital del Vallès Oriental per cinc raons. Primera: la preparació i promoció de l'efemèride. Segona: seleccionar un text de gran qualitat literària. Tercera: la posada en escena. Quarta: l'escenografia i coreografia. Cinquena: la resposta del públic.

Un punt molt interessant si féu palès, si parem esment en el poder de convocatòria d'un grup de la ciutat. Òbviament que una de les columnes bàsiques de l'edifici n'eren els vint-i-cinc anys d'activitat teatral. En aquesta resposta una part del públic lamentà oblots històrics en la manera d'explicar els fets. Hi trobà a faltar protagonistes importants. Però el públic va omplir, gairebé, el teatre. La seva resposta fou excel·lent pel nombre, generosa per la forma, i atenta en el seguiment del text.

La Tempesta, de Shakespeare, escrita entre el 1610 i 1611, es basa amb tota probabilitat en un naufragi d'un vaixell d'una flota de nou que salpà de Plymouth a Virgínia. L'autor va teixir una història amb un plantejament netament al·legòric, narrant una història de conspiracions entre el rei i els nobles d'aquells temps. Un noble derrocat esdevé el fil conductor, dotat d'uns poders màgics que condueixen els fets prèviament planejats. De la mateixa manera que la nau arribà a port unint-se a la resta de la flota, el noble va recuperar el seu ducat després d'un alliçonament a través d'un conte de follets i portant la pau perdonant als traïdors.

ESCENOGRAFIA I COREOGRAFIA

Excel·lent amb un sentit simbòlic de gran força, donant tot el protagonisme a la persona humana que esdevé el seu propi habitatge i paisatge. Ella era la cova, la platja on anaren a raure els naufragats i l'illa dels humans, dels follets i dels esperits. La música, un complement que ambientava el missatge i ajudava a una millor comprensió.

Sense cap mena de dubte el punt més feble de la celebració. El grup Quatre per Quatre en la seva trajectòria ha demostrat nivells superiors. Una distribució poc equilibrada i una representació massa desigual. La generositat del públic aplaudí amb entusiasme la celebració, que era el fet important de la trobada. La breu història dels vint-

Vint-i-cinc anys fent teatre amb premis...

Un grup amb una bona trajectòria.

i-cinc anys convidava a gaudir d'una de les excel·lents posades en escena del grup. Hi ha un retret que segurament Shakespeare hauria evitat. Introduir un personatge parlant un idioma diferent dels altres. En la idiosincràsia anglesa no s'entén.

Una nota alta. Un treball de carrer molt ben estructurat i realitzat d'acord amb la resposta del públic i amb els mitjants acuradament estudiats, programats i difusos.

Tots els assistents, coneixedors o no de la història, tingueren l'oportunitat de conèixer-la fent una ullada a les cartelleres que omplien l'hall del teatre. Una fita que amb virtuts i defectes, no és només testimoni d'un ahir sinó, allò que és més important, projecció d'un futur més brillant per a la història dels grups de teatre de Granollers i la seva comarca.

JOAN SALA VILA

COLUMNA D'ART

Els alumnes de Maria Vilanova

Una exposició d'aprenents d'artista mereix una atenció des del punt de vista del futur. La mostra que presenta la Sala Carles Sindreu de l'Ametlla del Vallès ens ho fa palès. Trenta set obres de diferents tècniques, dibuix al llapis, al carbó, al pastel, a l'oli, a l'aquarel·la i de temàtica variada, bodegons, pallassos, flors, titelles, ocells, carrers, portals, ofereixen l'oportunitat d'un recorregut força interessant per la subjectivitat i objectivitat en la forma en què els alumnes les expressen. Òbviament que no hi trobarem grans obres, però sí una intencionalitat de ser i una afició demostrada per futurs artistes d'edats diferents. Hi predominen els nens i els joves però no hi manquen persones d'edat madura que volen viure el seu art. Les diferències de nivell vénen donades per les diferències d'edat, però també per les capacitats pròpies, demostradores, algunes d'un futur, i altres, d'un objectiu de passar-ho bé dibuixant i pintant. Una de les característiques de l'exposició rau en el treball de la professora amb proves evidents d'actuar com una bona mestra, que es descobreixen en els detalls, en els tractaments dels colors i en la composició de les obres. Una exposició d'aquesta mena esdevé interessant perquè ens descobreix el nivell de preocupació cultural i artística d'un poble. I el nombre d'alumnes i de treballs presentats és un termòmetre molt significatiu del seu grau cultural.

Els Amics de l'Art de l'Ametlla del Vallès, tenen en aquesta escola i en aquestes exposicions un viver molt important que garanteix la continuïtat i la vitalitat de l'entitat. Un altre punt força valuós ens el dona el fet que actuacions com la que comentem, aporten combustibles de qualitat per mantenir viva la flama d'un foc permanent que talment com una torxa olímpica és el testimoni d'unes competicions artístiques que se celebren amb entusiasme i raonament. D'entre els dibuixos i pintures va cridar-me l'atenció un portal, realitzat per un nen de 8 anys, amb el detall de dos arbres de fulla verda que flanquejaven l'entrada.

La perfecció del treball, d'acord amb l'edat, denunciava unes possibilitats futures i unes capacitats reals. És evident que altres dibuixos i pintures demostraven nivells superiors a l'esmentat i, com el comentat, descobrien possibilitats. Però aquestes depenen de la llibertat de cada futur artista a l'hora de fer treballar les seves facultats. Una exposició ha de servir d'al·licient. I això significa la dels alumnes de Maria Vilanova.

JOAN SALA VILA
www.savicento.com